

Pondelok 16. týždňa

Mt 12,38-42

Zatvrdlivosť

Prekážka nasledovania Ježiša¹

„Ty si tvrdohlavý ako baran.“ Asi sme toto príslovie už neraz počuli a vari aj sami použili.

Dnešné evanjelium nám prináša myšlienku podobnú nášmu prirovnaniu, no ukrytú v dvoch dlhých vetách. **„Mužovia z Ninive vystúpia na súde proti tomuto pokoleniu a odsúdia ho, lebo oni sa kajali na Jonášovo kázanie - a tu je niekto väčší ako Jonáš! Kráľovná z juhu vystúpi na súde proti tomuto pokoleniu a odsúdi ho; lebo ona z končín zeme prišla počúvať Šalamúnovu múdrosť - a tu je predsa niekto väčší ako Šalamún!“** (Mt 12,41-42)

Určite ste teraz zvedaví, ako to teda súvisí s naším baranom! Ani nie tak s baranom, ako skôr s tou jeho tvrdohlavosťou, ba až zatvrdilosťou ustúpiť zo svojej pozície. Kráľovná zo Sáby (pravdepodobne dnešná Etiópia), privábená Šalamúnovou múdrosťou, prišla do Jeruzalema. Prekonala veľkú diaľku, aby spoznala Božie zjavenie, ktoré bolo vtedy v Izraeli. Pre tento dôkaz svojej túžby po Božom poznaní, vynesie pohanka pravdivý rozsudok zatratenia nad židovským národom Ježišových čias pri poslednom súde. Prečo? Súčasníci nášho Pána ho nepočúvali a ľahostajne, ba až tvrdohlavo a s nepochopením prešli okolo neho. A predsa v Ježišovi zjavená múdrosť Božia je viac, ako tá Šalamúnova. On sám je tou Múdrosťou. Ninivčania, mimochodom tiež pohania, robili pokánie na Jonášovo kázanie. Aj títo sú usvedčujúci svedkovia proti Židom pri poslednom súde, ktorí zatvrdilo nechceli uznať Ježiša za Božieho syna. Ježišove slová sú dramatické. Oba príklady sa dopĺňajú. U Etiópskej kráľovnej vidíme obrovskú lásku k pravde a u Ninivčanov ľútosť nad vykonaným zlom.

Skúsme sa aj my teraz zamyslieť nad našimi pozíciami, či vo vzťahu k Bohu, alebo vo vzťahu k ľuďom okolo nás. Nepresadzujeme si aj my niekedy tvrdohlavo svoj pohľad na vec? „To je všetko pekné, čo hovoríš, pane Bože, ale v tejto situácii sa nedá žiť podľa Teba.“ Alebo: „Nepriznám pravdu susedovi, veď, čo som ja hlúpy?“, „Nezmierim sa s dcérou, veď ona mi nie je roveň a ja nemám prečo ísť za ňou prvá!“ A takto, alebo podobne, zatvrdilo stojíme proti samému Ježišovi. A on nemôže pre nás nič urobiť. Chceme to aj my? Sme tu, v kostole, a tak verím že nie!

A predsa Boh pre nás niečo urobil. Jediné čo mu zostávalo. Možno to bol zúfalý krok lásky oproti tvrdej hlave barana; nazvime to, ako chceme. Píše

¹ Porov.: TARANA, O.: Seminár. Badín : 2005.

o tom vo svojom evanjeliu sv. Ján, že On tak miloval svet, že dal na smrť svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.

Pán nechce večnú smrť súčasníkov Ježiša, ani našu. On chce náš večný život. Potrebujeme mu však znovu uveriť. Začať milovať pravdu o nás, ako Kráľovná zo Sáby a začať konať pokánie ako Ninivčania, keď v pravde spoznali svoj hriech. A potom Pán začne meniť naše zatvrdilé kamenné srdce na milujúce srdce z mäsa.

Amen.

WWW.EVANJELIUM.SK